

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/71/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113010577
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margaréta Jurková Žoldáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7113010577.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Martina Michalanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. novembra 2020, v trestnej veci proti W. C., obžalovaného pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods.1, ods.4 písm.a) Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 3.12.2018 sp.zn. 1T/31/2013 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods.1 písm. e/, ods.3 Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a vo výroku o uloženom ochrannom opatrení.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. a podľa § 221 ods.4, § 36 písm. l/, § 38 ods.3 Tr.zák. s použitím § 39 ods.1 Tr.zák. obžalovanému W. C., N. XX.XX.XXXX M. K., C. A. K.J., Q. XXXX/X ukladá trest odňatia slobody v trvaní 6 a 1 (šesť a pol) roka.

Podľa § 48 ods.4 Tr.zák. súd obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods.1 Tr.zák. ukladá obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 1 (jedného) roka.

Inak napadnutý rozsudok ostáva nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice I rozsudkom dňa 3.12.2018 sp.zn. 1T/31/2013 bol obžalovaný W. C. uznaný za vinného z obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v K. na N. Ú. Q.. V.Ž. na ul. N.. Y. XX v presne nezistenom čase dňa 19.03.2010 v úmysle vylákať finančné prostriedky uzavrel ako dlžník zmluvu o bezúročnej pôžičke finančných prostriedkov vo výške 185.000,- eur s veriteľom H. A., trvale bytom K.J., T. W. Č.. X, ktoré sa zaviazal vrátiť v hotovosti najneskôr do 19.05.2010, pričom pred uzavretím zmluvy deklaroval solventnosť svojej osoby, ako aj firmy K. B..T..Y., J.: XX XXX XXX, A. X, K., ktorej je konateľom, pričom následne bolo zistené, že uvedenú solventnosť, vlastníctvo hnutel'ného a nehnuteľného majetku, ktorými chcel ručiť za poskytnutú pôžičku, len predstieral v úmysle sa obohatiť, pričom poskytnuté finančné prostriedky aj napriek výzvam nevrátil s čím bol uzročený už v čase uzavretia zmluvy o pôžičke a tým H. A. spôsobil škodu vo výške 185.000,- eur.

Za to bol obžalovanému W. C. podľa § 221 ods. 4 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov nepodmienečne.

Súd podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Proti tomuto rozhodnutiu po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok obžalovaný do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásil odvolanie, ktoré následne písomne odôvodnil.

Z písomného odôvodnenia rozsudku plynie, že zo spáchania skutku je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou svedka poškodeného H. A., ktorý mu dňa 19.03.2010 poskytol pôžičku vo výške 185.000,- eur, pričom obžalovaný sa zaviazal splatiť pôžičku v termíne do 19.05.2010. Poškodenému mal uviesť nepravdivé informácie týkajúce sa jeho solventnosti, ktorú prezentoval obhliadkou hutného materiálu a linky na delenie materiálu nachádzajúceho sa v areáli spoločnosti H. P. B.. Finančné prostriedky obžalovaný mal potrebovať za účelom vykonania búracích prác v objekte spoločnosti F. N. P. L.. Po začatí búracích prác mal obžalovaný poškodenému vrátiť finančné prostriedky, nakoľko mu odberateľ za búracie práce poskytne finančné plnenie.

V. M., konateľ obchodnej spoločnosti M. C. B. T. Y., vypovedal v procesnom postavení svedka a uviedol, že obchodnej spoločnosti K. B. T. Y. boli odovzdané do bezplatného užívania stroje, pričom sa jednalo o vklad do budúcej spoločnej spoločnosti, ktorá sa mala zaoberať ohýbaním betonárskej ocele. Za účelom založenia obchodnej spoločnosti M. P. M. - C. bola uzatvorená nájomná zmluva iba medzi spoločnosťami M. C. B. T. Y. a spoločnosťou H.. Taktiež došlo aj k odkúpeniu všetkého majetku, ktorá patrila obchodnej spoločnosti K. B. T. Y., spoločnosťou M. C. B. T. Y.. Zároveň došlo aj k prechodu zamestnancov zo spoločnosti K. B. T. Y. do spoločnosti M. C. B. T. Y.. O osobe, ktorá zastrešovala výrobu spoločnosti M. K. sa vo svojej svedeckej výpovedi vyjadril aj T. X..

Svedok J. T. Š. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa spoločne s obžalovaným uchádzal o rekonštrukciu budovy bývalej C. nachádzajúcej sa na V. L. M. K.. Všetky rokovania týkajúce sa rekonštrukcie však boli iba v rovine abstraktnej.

Svedkyňa A. R. K., ktorá kedysi viedla pre obchodnú spoločnosť K. B. T. Y. účtovníctvo, vypovedala, že spoločnosť vykonávala búracie práce na B.. O uvedenom nadobudla vedomosť prostredníctvom predložených faktúr. Uviedla však, že mala taktiež vedomosť o podnikateľskom zámere vykonávať práce v V.. Bližšie sa však nevedela vyjadriť, nakoľko nevedela o aké konkrétne práce sa má jednať.

Svedok C. K. taktiež potvrdil, že vedel o zmarenej zákazke, o ktorú obžalovaný prišiel. Malo sa jednať o likvidáciu veľkého objektu a malo ísť o lukratívnu zákazku. Svedkovia J. T. Š. Á., A. R. K. P. C. K. potvrdili jeho podnikateľské aktivity a vypovedali o obžalovaného podnikateľských aktivitách týkajúcich sa búracích prác a zámeru už spomínanej lukratívnej zákazky, o ktorú obžalovaný prejavil záujem.

Svedkovia J. L. V., Q. C. P. V. Ď. potvrdili, že obžalovaný im v minulosti uhradil svoje záväzky vyplývajúce z titulu pôžičky alebo z titulu úhrady za fakturované služby a tovary.

Svedok J. C. M. uviedol, že obžalovanému v roku 2008 poskytol finančné prostriedky vo výške 44.489,- eur z titulu pôžičky. Obžalovaný svoj záväzok však uhradil až neskôr, nakoľko došlo k zmene podnikateľskej činnosti a už nemal k dispozícii dostatok finančných prostriedkov. K celkovej úhrade pôžičky došlo až v roku 2011 a to vo výške 49.952,- eur, pričom uhradená suma pozostávala z istiny a z úrokov, ktoré boli dohodnuté pri poskytnutí pôžičky.

Obžalovaný nepoprel, že v roku 2010 od svedka poškodeného H. A. prijal finančné prostriedky vo výške 185.000,- eur, avšak nekonal v úmysle sa obohatiť a predstierať svoju solventnosť vlastníctvom hnutelného a nehnuteľného majetku. O danej skutočnosti svedčí aj fakt, že obžalovaný svedkom J. L. V., Q. C., V. Ď. P. J. C. M. uhradil svojej záväzky, čo svedkovia potvrdili aj v rámci vykonaného dokazovania.

Finančné prostriedky poskytnuté H. A. mali byť použité na podnikateľské aktivity, ktoré sa nepodarilo zrealizovať v rámci podnikateľského zámeru obchodnej spoločnosti K. B. T. Y.. O snahe obžalovaného

splniť si záväzok voči H. A. svedčia aj podnikateľské aktivity v V. B. W. C. D. ako štátnym občanom V. v roku 2011, o čom v prílohe predložil odvolaciemu súdu za účelom posúdenia jeho odvolania voči rozsudku listinné dôkazy, ktoré sa mu podarilo zadovážiť. Obžalovaný zastáva názor, že prvostupňový súd sa nezaoberal možnosťou zabezpečenia svedka W. C. D., ktorého navrhol vypočuť na hlavnom pojednávaní. V priložených listinných dôkazoch sú uvedené identifikačné údaje osoby W. C. D. ako dátum narodenia a trvalý pobyt. Za predpokladu, že došlo k zmene trvalého pobytu, je možné osobu identifikovať dátumom narodenia a následne zistiť jej aktuálny pobyt.

V tejto súvislosti obžalovaný zotrval na tom, že súd prvého stupňa len formálne deklaroval, že obžalovaný splnil povinnosť zabezpečenia účasti uvedeného svedka u W. C. D. na hlavnom pojednávaní v tejto trestnej veci. Súd sa uspokojil s krátkym vyjadrením dožiadaného orgánu V. o tom, že uvedená osoba na konkrétnej adrese nebýva, čo nie je možné považovať za dostačujúce. S plynutím času je logické, že menovaný svedok sa mohol odsťahovať, ktorá okolnosť mala byť okresným súdom predvídaná.

Prvostupňový súd sa nezaoberal skutočnosťami, ktoré obžalovanému bránili splniť svoj záväzok a ktoré vznikli až v čase po uzatvorení zmluvy o pôžičke. Obžalovaný poprel skutočnosť, že svoj záväzok nikdy nemal v úmysle splniť. Vo všetkých právnych pozíciách, od dlžníka, obvineného a neskôr obžalovaného nikdy neprejavil úmysel záväzok vôbec nespĺniť. V rámci trestnoprávneho posúdenia podvodných konaní v súvislosti s uzatváraním zmlúv o pôžičke je významné v prvom rade to, že požičané finančné prostriedky prechádzajú do vlastníctva dlžníka a ten ich môže použiť na akýkoľvek účel, a preto len nerešpektovanie veriteľa na konkrétne použitie pôžičky dlžníkom nie je trestným činom a nespôsobuje neplatnosť zmluvy o pôžičke podľa predpisov civilného práva.

Skutková podstata trestného činu podvodu vyžaduje, aby páchatel vedel o tom, že uvádza iného do omylu, teda aby vedel, že skutočnosti, ktoré uvádza, nie sú v súlade s realitou. Ak je páchatel sám v omyle - sám má nesprávnu predstavu o uvádzanej skutočnosti - nepôjde o trestný čin podvodu, pretože absentuje úmyselné zavinenie s tým, že páchatel nevie, že iného klame. K naplneniu subjektívnej stránky nestačí, že páchatel úmyselne konal, ale je potrebné, aby úmyselne porušil alebo ohrozil záujem chránený Trestným zákonom spôsobom v tomto zákone uvedenom. Pokiaľ sa páchatelovo chcenie alebo uzrokovanie vzťahuje len na niektoré skutočnosti podradené pod znaky uvedené v skutkovej podstate trestného činu, pričom na ostatné sa vzťahuje len nedbanlivosť, nemôže ísť o trestný čin úmyselný.

Obžalovaný teda zotrval na svojich tvrdeniach, že nemal v úmysle finančné prostriedky od poškodeného vylákať a že predstieral skutkové okolnosti, ktoré neexistovali, že poškodeného uvádzal do omylu alebo jeho omyl využil.

Na podklade odvolania obžalovaného krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal všetky dostupné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom pre náležité zistenie skutkového stavu veci a pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

Prvostupňový súd vykonané dôkazy vecne vyhodnotil riadiac sa pritom ustanovením § 2 ods.12 Tr.por. jednotlivo, i vo vzájomných súvislostiach a dospel tak ku správnym skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr.por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že sa obžalovaný dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 Tr.zák. sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu. Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie vo forme priameho, resp. nepriameho úmyslu. Objektom tohto trestného činu je cudzí majetok, bez ohľadu na druh a formu vlastníctva. K naplneniu trestnej zodpovednosti za následok nie je totiž dostatočné následok len spôsobiť, ale je nevyhnutné ho aj zaviniť.

Skutková podstata trestného činu podvodu vyžaduje úmyselné zavinenie s tým, že postačuje aj nepriamy úmysel.

Úmyselným zavineným páchatel'a musia byť pokryté všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu, t.j. konanie (uvedenie iného do omylu, resp. využitie omylu iného), následok (škoda na cudzom majetku a obohatenie páchatel'a alebo iného), ako aj príčinný vzťah medzi konaním a spôsobeným následkom.

Aj pri trestnom čine podvodu platí, že okolnosti subjektívneho charakteru možno spravidla dokazovať len nepriamo z okolností objektívnej povahy, z ktorých sa dá podľa zásad správneho (logického) myslenia usúdiť vnútorný vzťah páchatel'a k porušeniu alebo ohrozeniu záujmov chránených Trestným zákonom, pričom záver o subjektívnej stránke trestného činu možno oprieť aj o skutočnosti, ktoré nastali až po spáchaní trestného činu.

Konania, v ktorých páchatel' predstiera uzatvorenie konkrétnej zmluvy s cieľom, aby získal finančné prostriedky, tovar alebo služby, pričom už v čase uzatvárania zmluvy (ústnej alebo písomnej) vie, že záväzok vrátiť finančné prostriedky, tovar alebo zaplatiť za služby len predstiera a zmluva je len prostriedok k tomu, aby sa neoprávnene obohatil. Len takéto konanie môže byť z hľadiska naplnenia znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu v príčinnej súvislosti s následkom, ktorý má podobu úbytku majetku na strane poškodeného.

Z uvedeného vyplýva, že pri zmluvách o pôžičke je nevyhnutným, aby podvodné konanie časovo predchádzalo uzavretiu príslušnej zmluvy s tým, že časovo môže byť najneskôr vykonané pri uzatváraní príslušnej zmluvy.

Posudzovanie možnosti spáchania trestného činu podvodu úzko súvisí s posudzovaním subjektívnej stránky konania páchatel'a (úmyselného zavinenia), preto bude vždy nutné dokazovať úmysel páchatel'a v čase pred uzatvorením konkrétnej zmluvy alebo v čase jej uzatvorenia, ktorý je možné zistiť spravidla len z objektívnych okolností (t.j. okolností každého konkrétneho prípadu).

V súvislosti so zmluvami o pôžičke sa podvodné konania často týkajú aj uvádzania nepravdivých skutočností ohľadom zabezpečenia poskytnutej pôžičky.

Vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanie trestného činu podvodu nie je vylúčené ani voči osobe, ktorá ponúkla zabezpečenie pôžičky veriteľovi formou notárskej zápisnice. Páchatel' ako dlžník podpísal zmluvu o pôžičke prehlásenie o ručiteľskom záväzku, pričom svoju bonitu preukazoval nepravdivými skutočnosťami, a to aj napriek tomu, že už v čase podpisovania zmluvy o pôžičke vedel, že nebude schopný ju uhradiť.

Odvolačí súd k námietkam obžalovaného udáva, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, aby obžalovaný v čase uzatvárania zmluvy o pôžičke s poškodeným H. A. nevedel o svojej insolventnosti, resp. o nepriaznivej finančnej situácii v spoločnosti K. B..T.Y.. Práve naopak bol si toho vedomý, že uvedená spoločnosť nemá žiaden hnutelný a nehnuteľný majetok a svoju solventnosť iba predstieral, a to obhliadkou hutného materiálu nachádzajúceho sa v areáli spoločnosti H. P.B., v ktorom ako uviedol poškodený H. A. slovnou deklaroval, že sa jedná o jeho zásoby a strojové zariadenia - výrobné linky. Svoju solventnosť prezentoval rovnako formou uzatvorenej zmluvy týkajúcej sa rekonštrukcie starej budovy C. N. L.. V. M. K., ktorú mala realizovať spoločnosť obžalovaného - K. B..T.Y., ktorú v skutočnosti realizovala iná spoločnosť, pričom všetky skutočnosti uvádzané obžalovaným sa nezakladali na pravde.

Skutočnosti týkajúce sa majetku spoločnosti teda, že spoločnosť K. B..T..Y.. nevlastnila žiadne reálne zásoby a ani strojné zariadenia potvrdil zamestnanec spoločnosti K. B..T..Y., konkrétne svedok C. A., ako aj svedok C. K..

Z vedeného exekučného konania pod sp. zn. Z. XXX/XXXX vyplýva, že obžalovaný W. C. nevlastní žiaden hnutelný ani nehnuteľný majetok. S manželkou mal vysporiadané BSM, a to 4 dni pred splatnosťou pôžičky a jedinú čo vlastnil je podiel v spoločnosti K. B..T..Y.. K..

K tvrdeniam obžalovaného, že svedkovia J.. L. V., Q. C. P. V. Ď.L. potvrdili, že obžalovaný im v minulosti uhradil svoje záväzky vyplývajúce z titulu pôžičky alebo z titulu úhrady za fakturované služby a tovary, nezbavuje trestnej zodpovednosti obžalovaného za žalovaný skutok, pretože výpovede týchto svedkov nemajú časovú ani vecnú súvislosť s uzatvorenou pôžičkou medzi obžalovaným a poškodeným H. A..

Obrana obžalovaného spočíva v tom, že svedkovia J.. T. Š., A.. R. K.Á. P. C. K. potvrdili jeho podnikateľské aktivity a vypovedali o obžalovaného podnikateľských aktivitách týkajúcich sa búracích prác a zámeru už spomínanej lukratívnej zákazky, o ktorú obžalovaný prejavil záujem, je irelevantná, a teda nemá vplyv na vyvodenie trestnej zodpovednosti obžalovaného.

Svedok J.. T. Š. na hlavnom pojednávaní vypovedal v neprospech takto nastolenej obrany obžalovaného v tom, keď uviedol, že spoločne s obžalovaným sa uchádzali o rekonštrukciu budovy bývalej spoločnosti C. N. L. V. M. K.. V zákazke úspešní neboli. Uvedené rokovania, ktoré absolvoval s obžalovaným boli len v rovine abstraktnej. Žiaden konkrétny prísľub obžalovanému nebol daný a to z dôvodu, že samotná spoločnosť D., t.j. ktorej konateľom bol svedok J.. T. Š., sa o zákazku len uchádzala.

Svedkovia A.. R. K. P. C. K. sa k výhodnej zákazke obžalovaného v konkrétnostiach nevedeli vyjadriť.

Dokazovanie bez akýchkoľvek pochybností preukázalo, že spoločnosť obžalovaného K. B..T..Y.. bola od roku 2009 až do konca roku 2010 v predĺžení, čo je okrem vyššie uvedených výpovedí svedkov a usvedčujúcej výpovedi poškodeného H. A. dôkazom toho, že obžalovaný je vinný.

Dôkazom toho sú nielen listinné dôkazy v podobe správ od bankových subjektov, ale aj negatívna správa o majetku obžalovaného z katastra nehnuteľností. V neprospech obžalovaného v značnej miere vyznieva záver znaleckého posudku č.X/XXXX vypracovaného znalkyňou J.. J. A., z odboru ekonómie a manažment. Spoločnosť K. B..T..Y.. v čase podpísania pôžičky t.j. ku dňu 19.3.2010 bola v predĺžení a vykazovala známky úpadku. Spoločnosť K. B..T..Y.. už ku koncu obdobia roku 2009 vykázala záporné vlastné imanie vo výške 65.225,- eur. Uvedený stav výrazne nezmenil ani ku koncu obdobia roku 2010, kedy spoločnosť K. B..T..Y.. bola naďalej v predĺžení a vlastné imanie vykázala záporné vo výške 57.055,- eur. Spoločnosť K. B..T..Y.. k sledovanému obdobiu bola výrazne podkapitalizovaná a bola financovaná iba z cudzích zdrojov a je výrazne zadlžená. Spoločnosť v čase podpísania pôžičky vykazovala známky nesolventnosti a nízkej likvidity.

Tvrdenia obžalovaného W. C., predložené aj formou listinných dôkazov, k podnikateľskému zámeru so svedkom W. C. D. M. V. v roku 2011 je podľa názoru krajského súdu len snahou obžalovaného zbaviť sa trestnej zodpovednosti.

Pri preskúmaní výroku o treste krajský súd zistil, že trest uložený okresným súdom vo výmere 11 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia je neprimerane prísny.

Pri úvahe o výške trestu krajský súd postupoval v súlade s ustálenou súdnou praxou a s Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Podľa názoru krajského súdu bola v predmetnej veci splnená podmienka, a to okolnosť prípadu, dĺžka trestného konania pre použitie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.

Za okolnosti prípadu je potrebné považovať všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na hodnotenie protispoločenského konania (ktorý sa samozrejme plynutím času znižuje, rovnako sa znižuje potreba

postihnutia páchatela, pretože s odstupom času sa míňa aj účel trestu) a tiež skutočnosti vplývajúce na hodnotenie možnosti nápravy páchatela. Primeranosť tejto dĺžky sa posudzuje vždy s prihliadnutím na skutkovú, právnu a procesnú zložitosť veci a správanie štátnych orgánov.

V danom prípade krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na významnú okolnosť, že od spáchania skutku uplynulo 10 rokov a samotné trestné stíhanie vedené proti obžalovanému trvá 9 rokov.

Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody vzhľadom na neprimeranú dĺžku konania je možné použiť len vtedy, ak táto nebola zavinená správaním obvineného, resp. obžalovaného, čo v danom prípade však splnené bolo, pretože z vykonaných 25-tich pojednávaní obžalovaný jeho konanie zmaril len v štyroch prípadoch.

Na druhej strane je potrebné zdôrazniť, že k prieťahom v predmetnej trestnej veci došlo porušením procesných predpisov v konaní pred Okresným súdom Košice I a predovšetkým z objektívnych dôvodov, a to dvakrát zmenou zákonného sudcu.

Podľa názoru krajského súdu v danom prípade nielen konaním obžalovaného v závere trestného konania, ale aj vyššie uvedenou zákonnou prekážkou v konaní pred okresným súdom došlo k porušeniu Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 6 ods. 1 - právo na spravodlivé súdne konanie zabezpečujúce prerokovanie veci v primeranej lehote a tiež k porušeniu jednej zo základných zásad trestného konania upravenej v ustanovení § 2 ods. 7 Tr. por.) každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná súdom.

Neprimeraná dĺžka trestného konania nebola spôsobená zložitou prípadu (jedná sa v podstate o štandardný podvod so závažnejším trestnoprávnym následkom - škodou veľkého rozsahu, ale postupom súdu a sčasti aj konaním obžalovaného, ktorého miera zavinenia na dĺžke konania nie je až tak významná ako na strane okresného súdu.

Vyššie uvedené úvahy viedli krajský súd k záveru, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému vo výmere 11 rokov by bolo neprimerane prísne, a preto súd obžalovanému mimoriadne znížil trest odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.

Taktiež krajský súd v zmysle § 76 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 1 roka, ktorý bolo potrebné obligatórne uložiť, nakoľko bol uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu.

Inak napadnutý rozsudok ostal nezmenený.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.